

Hvad jeg ikke er

NH

28/11/2016

Mit oprør begynder med et nej.

Nej til udnyttelsen, nej til herredømmet.

Oprørets styrke er dette kompromisløse nej.

Fra alle sider kræves der at jeg forklarer mig i positive vendinger: »Ja, du er imod alting, men hvad vil du have i stedet for?«

Intet. Eller jeg skulle kunne sige: alt. Muligheden for alt. Fraværet af samfundets og hierarkiernes tvang er netop intet i dine øjne, men dette fravær er blot betingelsen for alt det andet. Og i fraværet af samfundets tvang har dette andet ingen bestemt form eller skikkelse, men består blot af utallige og uberegnelige individuelle viljer til at leve på sin egen måde. At leve for sin egen skyld, og ikke for samfundet eller for sit ideal. Derfor er det ikke blot meningsløst at forsøge at uddybe hvordan et liv uden autoriteter kunne se ud, det er også det første skridt mod at skabe nye autoriteter til at erstatte de gamle: nye idealer og samfundskonstruktioner.

Så hvad vil jeg have?

Mit eget. Ligesom du kan have dit eget hvis du strækker hånden ud og tager det. Men dette eget er et personligt faktum, og ikke noget som jeg former til en ideologi eller livsstil som kræver tilhængere. Måske deler jeg en dag mine tanker om fremtiden med dig, hvis vores veje krydses og en følelse af samhørighed opstår. Det er ikke blot et hyggeligt tidsfordriv, men også nødvendigt for at udvikle angrebet på det bestående. Det jeg ikke vil, er at forvandle disse tanker til ideologi og kræve at for mig ubekendte skal forholde sig til dem som sådan.

Vi er formede af samfundet, af den ide at vi ikke kan leve uden at forvalte eller forvaltes. Derfor tror vi alt for ofte at vores drømme bør gøres til noget alment, blive en fremtidsvision blandt andre som masserne kan vælge imellem. Vi tror, at hvis de ikke kan overføres på hele samfundet så har de ingen værdi. Det er tværtimod det som giver dem sin højeste værdi, for de er din unikke besiddelse – dit eget. Vi forvrænger og forvansker dem for at kunne præsentere dem for samfundet. Sådan bliver den smukke og simple ide om herreløshed forvandlet til en grim og tung ideologi om organiseringen af massesamfundet og ideen om at leve uden at ødelægge sine omgivelser bliver til en ghetto hvor middelklassen gemmer sin dårlige samvittighed bag en bæredygtig livsstil som kun de selv har råd til. Derfor vil jeg først og fremmest tale om ødelæggelsen af det bestående, for det er kun samtidigt med denne ødelæggelse at de glimt af fremtiden som vi alle går omkring med, får en konkret form og at vi selv bliver istand til at bedømme dem.

I dag fortæller jeg dig kun hvad jeg ikke vil, hvad jeg ikke er. Ødelæggelsen af det bestående samfund med sin tvang og sine hierarkier er det eneste som kræves for at det som i dag er umuligt skal blive muligt. Jeg beregner ikke mit fjendskab i forhold til graden af oprør i samfundet generelt, for min vilje til at være mig selv er større end min trang til at underkaste mig, og derfor er mit fjendskab konstant. I et samfund formet af tvang og pligt, begynder den egen vilje med et nej. Vedvarende oprør imod alle autoriteter, nye som gamle, er et slags svar på de opbyggelige fremtidsvisioner som kræves af hver og hver anden, men et som aldrig bliver godtaget; for det er fornægtelsen af den ide at menneskers samliv bør forvaltes af nogen eller noget.

Jeg har intet positivt projekt at tilbyde dig, ingen ideologi som du kan tilslutte dig. Alt hvad samfundet vil kalde mig, det er hvad jeg ikke er. Jeg prøver helt enkelt bare at være mig selv.

Det Anarkistiske Bibliotek

NH
Hvad jeg ikke er
28/11/2016

benzinpaabalet.noblogs.org

da.theanarchistlibrary.org